

mand fra Randers (Schoubye) troer, at den Forklaring, han gav af sin Fortolkning af § 14, skulde bringe Enighed i vore Anskuelse i saa Henseende, da er det saa langt fra, at han tværtimod har vist, at der er en stor Kløft imellem os. Den ærede Rigsdagsmand meente, at Loven burde, som han yttrede sig, sætte Domstolene istand til at see, om et Værk var værdifuldt eller kun havde lucrativ Betydning, altsaa sætte Domstolene istand til at ransage Hjerter og Nyrer, for at dømme, om et Værk er godt eller slet, hvorved de altsaa mere bleve en æsthetisk Overdomstol. I saa Henseende maa jeg bemærke, at jeg for det Første mener, at Sligt er umuligt at paabyrde en Domstol, og dernæst mener jeg, at, selv om Sligt kunde finde Sted, vilde det være noget af det Navgaleste, man kunde gjøre.

Gomar: Jeg kan ikke andet end være den høitærede Cultusminister taknemmelig for den Raade, hvorpaa han har udtalt sig om det af mig antydede Ændringsforslag; men naar den høitærede Cultusminister yttrede, at han syntes, at der ikke kunde ligge synderlig Bankelighed for de reisende Skuespilsfæder i Loven, saaledes som den nu med Hensyn til Retten til at opføre dramatiske Arbejder foreligger, saa er dette dog ikke ganske Tilfældet; thi holder man sig til Loven saaledes, som den er, fremgaaer det ganske tydelig deraf, at samme Dag, Loven er udfkommen, ville visse Selskaber ikke mere med Rette have noget Repertoire. Skøndt jeg egentlig i og for sig ikke har bragt det kongelige Theater ind i Discussionen paa den Raade, som den høitærede Cultusminister antydede, saa glæder det mig dog at erfare, at det kongelige Theater virkelig med fuld Glædsomt besidder endeel musikalske Compositioner og dramatiske Værker, egnede for Scenen, og at der fra den høitærede Cultusministers Side ikke vil være Noget til Hinder for, at Provinds-skuespilsfæderne, som hidtil, beholde Ret til at opføre visse. Naar der er udtalt af den høitærede Minister, at den dramatiske Literatur i det Hele var et Dannelsesmiddel for Folket, saa er jeg fuldkommen enig deri, og det er det,

som for en Deel har bevæget mig til at foresøge at gjøre den lettere tilgængelig for hele Folket, thi det er visselig kun en meget ringe Deel af Folket, der kan komme her til Kjøbenhavn for at see Comedie; det maa tage tiltakke med den i den ufuldkomne Form, hvori den bydes paa deres egne Theatre, og dermed maae de være tilfredse. Jeg kan nu heller ikke troe, at Forfatterne herved ville lide noget Tab, thi det er ikke saa seldent, at Publicum efter Opførelsen af et eller andet dramatisk Arbejde, maafee netop paa Grund af dets daarlige Opførelse, henvender sig til Boghandlerne og kjober Stykket, hvilket altsaa ogsaa til en vis Grad kommer Forfatterne til gode. Imidlertid skal jeg, naar Sagen kommer til anden Behandling, tillade mig at stille det Ændringsforslag, som jeg har antydet, og deri naturligvis tage Hensyn til, hvad den høitærede Cultusminister har yttret.

Da ellers Ingen ønskede at yttrede sig, fattes Lovforslagets Overgang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 66 St.

Ændringsforslag indtrævedes til næste Dags Aften.

Formanden: Jeg skal hermed slutte Forhandlingerne for i Aften og angive Dagsordenen for næste Møde, i Morgen Kl. 1, saaledes:

- 1) Spørgsmaal om Fremme af den af Rigsdagsmanden for Holbek Amts 2den Valgkreds anmeldte Forespørgsel til Justitsministeren.
- 2) Første Behandling af:
 - „Forslag til Lov, angaaende Bestyrelsen af den ved Lov af 8de Marts 1856 oprettede: „de fattiges Kasse.“
- 3) Forespørgsel af Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns 2den Valgkreds til Ministeriet.